

РЕШЕНИЕ

№ 896

гр. София, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20231110207108 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН

Образувано е по жалба от „Максима България“ ЕООД, ЕИК 131324923, представлявано от П.П.П. – управител чрез неговия упълномощен процесуален представител – юрк. М. И. срещу наказателно постановление № 1616/15.03.2023 г., издадено от Ивил Георгиев Бакърджиев – и.д. директор на РД за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград при Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с което на основание на основание чл. 210в от Закона за защита на потребителите /ЗЗП, обн. в ДВ бр. 99 от 09.12.2005 г., в сила от 10.06.2006 г./ на търговското дружество е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000,00 /три хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 210в ЗЗП.

В депозираната жалба са инвокирани оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на административнонаказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на дружеството-въззивник. Отправена е молба за цялостна отмяна на обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител, който да изрази становище по фактите и приложимия

по делото закон. Постъпили са писмени бележки от юрк. Даниел Бетов, ведно с приложено пълномощно, като същият поддържа жалбата и изложените в нея съображения.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от адв. Иванка Андреева от САК, с пълномощно по делото, която оспорва жалбата и моли атакуваният санкционен акт да бъде потвърден, в каквато насока изтъква конкретни аргументи. Претендира се юрисконсултско възнаграждение във връзка с изготвеното становище по жалбата от гл. юрк. Ангел Димитров.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предпоставя пораждаването на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

С акт за установяване на административно нарушение № 1616/29.12.2022 г., съставен от Ж. А. С. – ст. инспектор в РД - София при КЗП и в присъствието А. И. К. – очевидец е констатирано, че на 22.11.2022 г. в обект – магазин „Т-Маркет“, находящ се в гр. /АДРЕС/, стопанисван от „Максима България“ ЕООД, дружеството-жалбоподател прилага нелоялна заблуждаваща практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 във вр. с чл. 68г, ал. 4 ЗЗП, тъй като предоставената информация за цената на стоките чрез етикет за артикул салам „Колбасо Мургащ“, вак. от 11,99 лв./кг и за салам сух шпек „Колбасо Бургас“, вак. от 13,69 лв./кг е невярна и подвеждаща, доколкото на каса се маркира по-висока цена, а именно 13,99 лв./кг,

съответно 14,99 кг, с което не е изпълнена заповед № 135/20.02.2017 г. на председателя на КЗП, издадена на основание чл. 68л, ал. 1 ЗЗП и влязла в сила на 10.04.2019 г., относно наложена на търговеца ПАМ – забрана при упражняване на дейността да използва заблуждаваща търговска практика, предоставяйки невярна и подвеждаща информация относно цената на предлаганите стоки.

Твърдяното нарушение е обективизирано в КП № К-2755263/22.11.2022 г., подписан от управителя на търговския обект Нина Милчева без възражения, като е изготвен и снимков материал на цените на процесните артикули.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 210в ЗЗП, като впоследствие препис от него е връчен на упълномощен представител на дружеството-въззивник.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 1616/15.03.2023 г. от Ивил Георгиев Бакърджиев – и.д. директор на РД за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград при КЗП, с което на основание чл. 210в ЗЗП, при цялостното възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на търговско дружество „Максима България“ ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000,00 /три хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 210в ЗЗП.

Препис от наказателното постановление е връчен на представител на дружеството-въззивник на 20.04.2023 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне, като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция е депозирана в законоустановения 14-дневен срок чрез наказващия орган с пощенски оператор на 04.05.2023 г., което обстоятелство се установява при извършената служебна справка на интернет страницата на куриерската фирма.

При проведения непосредствен разпит на свидетеля А. К. изложената в акта фактическа обстановка се потвърждава изцяло по категоричен и безспорен начин. Показанията на посоченото лице са подробни, логични и по еднопосочен начин доказват неизпълненото от търговеца правно задължение, като в тази връзка същите кореспондират и с

приложените по делото писмени и веществени доказателства. Ето защо, съдът кредитира инкорпорираните на етапа на съдебното следствие гласни и писмени доказателствени средства, както и изготвените при проверката фотоснимки без резерви, а липсата на противоречия обезпредметява тяхното подробно обсъждане. Нещо повече – между страните не се спори по фактите, а единствено относно приложимия процесуален закон, касателно възраженията в жалбата за накърнено право на защита на привлеченото към отговорност юридическо лице.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и **т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС** /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от приложените по делото писмени доказателства относими към назначаването, съответно оправомощаването на актосъставителя и наказващия орган.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административните органи са очертали времето, мястото,

механизма на нарушението и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност, с което правото на защита на жалбоподателя е гарантирано в пълна степен. В тази връзка не се споделят възраженията, че изготвеният констативен протокол от служителите на КЗП, обективиращ извършената проверка и констатациите при нея, не е бил връчен на дружеството. От прочита на документа се изяснява, че същият е подписан без възражения от управителя в търговския обект Нина Милчева, като същевременно в ЗЗП, както и в ЗАНН не е предвидено нормативно задължение за връчване на препис от процесния протокол. В тази връзка следва изрично да се припомни на процесуалния представител на въззивника с изцяло дидактична цел, че съгласно чл. 36, ал. 1 ЗАНН началото на административнонаказателното производство се поставя с изготвянето на АУАН, препис от който е връчен на пълномощник, а освен това в съдебната фаза на процеса страните са разполагали с безпрепятствена възможност да се запознаят с инкорпорирания по делото доказателствен материал и да релевират своите бележки, искания и възражения. Що се отнася до твърдяната фактическа грешка в НП, досежно номера на КП, същата не съответства на обективната реалност, доколкото посоченото обстоятелство е отразено коректно.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от изпълнението на правното задължение. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в изискуемия 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на имуществената отговорност на търговеца от формална страна.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Имуществената отговорност на въззивника „Максима България“ ЕООД е ангажирана за неизпълнено правно задължение по чл. 210в ЗЗП, за което му е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000,00 /три хиляди/ лева.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че на 22.11.2022 г. в обект – магазин „Т-Маркет“, находящ се в гр. /АДРЕС/, стопанисван от „Максима България“ ЕООД, дружеството-жалбоподател прилага нелоялна заблуждаваща практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 във вр. с чл. 68г, ал. 4 ЗЗП, тъй като предоставената информация за цената на стоките чрез етикет за артикул салам „Колбасо Мургаш“, вак. от 11,99 лв./кг и за салам сух шпек „Колбасо Бургас“, вак. от 13,69 лв./кг е невярна и подвеждаща, доколкото на каса се маркира по-висока цена, а именно 13,99 лв./кг, съответно 14,99 кг, с което не е изпълнена заповед № 135/20.02.2017 г. на председателя на КЗП, издадена на основание чл. 68л, ал. 1 ЗЗП и влязла в сила на 10.04.2019 г., относно наложена на търговеца ПАМ – забрана при упражняване на дейността да използва заблуждаваща търговска практика, предоставяйки невярна и подвеждаща информация относно цената на предлаганите стоки.

От своя страна, административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 210в ЗЗП, в която е имплементиран и самият състав на нарушение – неизпълнение на заповед по чл. 68л, ал. 1 ЗЗП. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно.

В процесния случай въпросът за вината се явява ирелевантен, предвид обстоятелството, че отговорността на търговеца е обективна и касае неизпълнени задължения към държавата /арг. от чл. 83 ЗАНН/.

По отношение на наложената “имуществена санкция” в размер на 3 000,00 /три хиляди/ лева, настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че предвидената от законодателя санкция в разпоредбата на чл. 201в ЗЗП по отношение на ЕТ и юридически лица е относително определена в границата от 3 000,00 до 70 000,00 лева. В конкретния случай административнонаказващият орган е преценил добросъвестно смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, поради което обосновано е индивидуализирал същата в минимален размер, като не съществува

юридическа възможност за нейното редуциране /арг. от чл. 27, ал. 5 ЗАНН, приложим по аналогия на закона/.

Не са налице предпоставките за третиране на процесния случай като маловажен, което да обуслови приложното поле на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН. Съгласно **Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, докладчик-съдия Блага И.** преценката на административнонаказващия орган за „маловажност” на случая се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Безспорно визирианият нормативен регламент е относим и към неизпълнението на задълженията на юридическите лица и едноличните търговци към държавата и общините при осъществяване на дейността им по смисъла на чл. 83 ЗАНН, но преценката за неговото наличие е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които неизпълненото правно задължение е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н.. Съгласно § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН “маловажен случай” е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визириания дефинитивна норма, а именно “други смекчаващи обстоятелства”, които да редуцират степента на обществена вредност на нарушението съпоставима с нарушенията от същия вид. Демонстративното неспазване на заповедта на председателя на КЗП, с която е наложена ПАМ, касателно забраната при упражняване на дейността си дружеството да използва заблуждаваща търговска практика, предоставяйки невярна и подвеждаща информация относно цената на предлаганите стоки,

неминуемо възпрепятства постигането на фундаменталните цели по чл. 1, ал. 2 ЗЗП, създадо е затруднения пред потребителите при получаването на достоверна информация за стоките в обекта и е накърнило икономическите им интереси при придобиването на стоки с оглед приложената нелоялна търговска практика и способ за продажба, а такова поведение е укоримо от правна гледна точка и не може да бъде толерирано чрез приемането му за маловажно за целите както на индивидуалната, така и на генералната превенция.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на търговеца е ангажирана правилно.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът следва да се произнесе и по извършените от страните разноси, имайки предвид отправеното искане в очертаната насока. С оглед изхода на делото, съобразявайки писменото становище от гл. юрк. Ангел Димитров, обективизирано в съпроводителното писмо, с което е оказана защита на наказващия орган, фактическата и правна сложност на делото, в т.ч. обема на доказателствения материал, съдът намира, че на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, дружеството-жалбоподател следва да бъде осъдено да заплати на КЗП юрисконсултско възнаграждение в максимален размер от 120,00 лв. /арг. от чл. 37 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 27е от Наредбата за изплащането на правната помощ/.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 9 във вр. с ал. 2, т. 5 ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 106 състав**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление №

1616/15.03.2023 г., издадено от Ивил Георгиев Бакърджиев – и.д. директор на РД за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград при Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с което на основание на основание чл. 210в от Закона за защита на потребителите /ЗЗП, обн. в ДВ бр. 99 от 09.12.2005 г., в сила от 10.06.2006 г./ на търговско дружество „Максима България“ ЕООД, ЕИК 131324923, представлявано от П.П.П. – управител е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000,00 /три хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 210в ЗЗП, **като правилно и законосъобразно.**

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 4 във вр. с ал. 1 ЗАНН, търговско дружество „Максима България“ ЕООД, ЕИК 131324923 да заплати на Комисия за защита на потребителите разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 120,00 /сто и двадесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____